vnus in principio de dam. infec. l. dāni infecti. in p̄n. quam
quidē adminiſtrationē monachus ⁊ oblatus cōiuentibus
oculis ſui ſuperioris ⁊ de eius p̄miſſu habere pōt ut in. c. ij.
de ſta. mo. ſicut ⁊ ſeruus de promiſſione dn̄i ut. l. iiij. de ma
numiſ. vin. Sed vbi reſeruatio eſt de dn̄io ⁊ ꝓprietate qḋ
cōtra ſubſtantiā monachatus uel regule tunc aut ingrediēs
ingredit̄ ſub conditione ſi bona ſibi reſeruent̄ ⁊ non tenet
ingreſſus ⁊ q꞉ deficit eius cōſenſus apparet eni ex appoſi-
tione cōditionis ꝙ nolebat interueniri niſi ꝓprietas bono
rū ſibi reſeruaret̄ ergo viciat̄ ingreſſus. ff. de act̄. ⁊ ob. l. in
oībus ⁊ ita intelligat̄ glo. que eſt in. d. c. ij. ſed ubi igreſſus
non fuit ſub conditione ſed ſimpl̄r cum reſeruatione bono
rū tunc viciat̄ reſeruatio ſic intelligat̄ opi. glo. auc. ingreſſi
⁊. §. illud in corp̄e de mona. Que diſtinctio in effectu in
idē recidit cū opinione Jac. de bel. que eſt ipſa vitas ⁊ hoc
facit. ff. de preca. l. cū precario. Cū igit̄ dictus ingreſſus nul
lam habuit conditōem annexā tenet ingreſſus ⁊ reſeruatō
contra ſubſtantiā regule eſt in forma hoc ſatis tenet Inno.
in. d. c. dudū in dicta glo. que incipit hoc verū ex quib⁹ con
cludo dcm̄ oblatum non gaudere b̄ficio dci ſtatuti. Et iō
nec via executiua ſed via ordinaria eſt agēdum ſm̄ formaꝫ
iuř. ut in autē. offerat̄. C. de lit̄. cont̄. Inſtr̄a enim publica
ꝯfeſſionata uel guarētigie nō h̄nt de iure cōi executionē pa
ratā ut. l. minor. xxv. annis cui fideicō. ff. de mino. facit. C.
de exer. rei iudi. l. nimis propere dico aūt ꝓcedendū ſꝫ for
mam iuř cōis ſi nulla ſtatuta uel conſtōes vigent tradētes
formam in proceſſibus non ſubiector. Si aūt vigent nō eſt
recedendū a forma ut. l. ij. c. quēadmo. te. aperi. in. l. in cun-
ctos populos. C. de ſūma tri. ⁊ fide cato. ⁊. C. que ſit lon.
cōſue. l. i. Ad ſm̄ dico cautionē idoneā fore preſtandā nō ſo
lum reſpectu cauſe mote ſed euictionis cuiuſcunqꝫ vt not.
doc. in dicta. l. poſt perfectam licet gl. ibi non firmet. Et ita
dico ⁊ conſulo ego angel. cxxij

Nota pro repreſalijs. ⁊c.

VIA Debitum non eſt ꝯtum tuderti nec
marianus ciuitatis tuderte eſt ciuiſ vl̄
incola aut al̄r domiciliū ibi hꝫ nec de foro tu-
dertino aliqua de cā ipſum marianū eſſe ꝓpo
nit̄ non eſt dubiū qḋ dicunt̄ marianus ibi de
iure cōi conueniri non pōt q꞉ actor ſequit̄ forum rei ex ꝯ-
cru uel quaſi obligati de fo. cōpe. c. cum ſit generale. C. vbi
in rē act̄. l. ij. C. ubi de cri. agi. oꝫ auc. q̄ in ꝓuincia ⁊ in cor
pore vnde ſumit̄ verum q꞉ mihi allegat̄ ⁊ in facto ꝓponi
tur ꝙ in ciuitate fulgiñ. oībus tudertinis iuſticia denegatur
ad inſtantiā dci mariani qui in fulginio hꝫ repreſalias ꝯ tu
dertinos que utplurimū ſolent iniuſte concedi ⁊ de iure cōi
regulariter ſunt ꝓhibite niſi per cōe ꝯ cām contra qḋ repre
ſalie cōcedunt̄ iuſticia denegat̄ ei qui repſalias obtinuit ut
no. in cor. ut nō fiant pignorat̄. col. v. ⁊ ibi plene p̄ Jac. de
bel. ⁊ bar. in libello repreſaliar̄ vř de iure dicendum ꝙ ex
quo per dictas repſalias ⁊ inquantū fuerint iniuſte cōceſſe
iuſticia denegat̄ oībus tudertinis ꝙ rōne talis iuſticie de-
negate poſſit agi in tuderto ꝯ dcm̄ marianum per dcm̄ ma
ſium ut poſſit petere ſatiſfacere garuellis p̄dictis dci maria
ni in tuderto exiſtētibus ſi enim p̄p̄ copiā iudicis non habi
tam debitorē ſuſpectum auctoritate propria quis capere po
teſt ut ad iudicium ducat q̄ſi cum re creditoris aufugit ut. l.
interdum. §. qui furem. ff. de furt̄. in cor. demā. prin. §. neceſ
ſitatis in glo. inſti. de acti. in p̄n. in gl. in. x. col. de pa. iur. fir.
§. ſi uero quis quanto magis p̄mittere dꝫ conuentionē corā
iudice alias incōpetenti ſi enim pars eſt executor ⁊ iudex
in cauſa tali lege p̄mittente qḋ alias iuř negat̄ ut. C. de iu-
deis. l. nullus. C. ubi quis de cu. l. i. C. ne quis in ſua cā ius
ſi. di. Multo magis cognitor eſſe dꝫ qui al̄ eſt iudex cōpe-
tens. Preterea marianus iniquū ius infulgeneo impetra
uit. impetrauit enim repreſalias contra tudertinos adiuit er
go iudicem ſuimet contra illos qui non erāt ſuppoſiti iuriſ-
dictioni repreſalias cōcedent̄ fieri ergo poteſt contra eūdē
retorcutio dicte iuris iniqui ut tudertini i tuderto agere poſ
ſint ꝯ ipſum ut. ff. qḋ quiſqꝫ iuris. l. i. ⁊ hoc ſuadet multum
equitas. Iniquiſſimū eſt eni dicere ꝙ dcūs marianus alte-
rum pro altero exegerit ⁊ ꝙ ipſe adeat iudicē ſuimet ⁊ cō
ſequatur qḋ aperit in fulgineo ꝯ tudertinos fulginate iuriſ
ditio. nullo modo ſuppoſitos ⁊ ipſe declinet iuridictionuꝫ
iudicis tudertini ut nō ſoluat id ad qḋ de iur. tenet̄ ſoluere.
Cōcludo igit̄ de equitate dcm̄ tudertinum eſſe iudicem cō
petentē contra dcm̄ marianū ⁊ iō probato ꝙ guaruelli dci
maſij peruenerunt ad manus ipſius mariani ad ipſorum re

ſtitutionem poterit condēnari ⁊ ſi nō ſatiſfaciat poterit fie
ri ſn̄ie executio ad petitionē dicti Maſij i dictis guaruellis
exiſtētibus i tuderto. Debet eniꝫ ſequi iudex equitatē omiſ
ſo ſcripto iur. rigore pōt aūt ſemp̄ cum equitas ē ſcripta vt
l. i. C. de legi. ⁊ hec equitas retorcutionis iuris iniqui ſcri-
pta eſt. Et ita de equitate dico ⁊ conſulo. Ego Angelus de
vbaldis le. docto. ⁊c. cxxiij.

De vēditōe facta ⁊ de pacto appoſito de reuēdēdo per
ēptorē vēditori ad petitōꝫ ipi⁹ vēditoris poſt trienniū vtrum
dictus ēptor cōpelli pōt ad reuenditōꝫ.

ISto Libello in cā predicta oblato in quo
actor aſſeruit ſibi fuiſſe ꝓmiſſuꝫ d re
uēdēdo ad ſuam petitionē ⁊ terminū ⁊ viſis ꝓ
bationibus predictis per quas eſt clare ⁊ plene
probat̄ ꝙ reus cōuentus ad petitione actoris ꝓmiſit reuē-
dere poſt triēnium ad eius petitionē dico p̄ria facie nō vide
re deberi iudicē de cā cognoſcētem cōdemnare debere reū
actori ad petita ⁊ hoc ꝓbat̄ ſic ꝓmiſſio pura ⁊ ad diem ⁊
poſt dieꝫ differūt iter ſe formaliter ⁊ eēntialiter ⁊ i effectu
ff. de actio. ⁊. obli. l. obligationū fere in prin. inſti. de verb.
obli. §. omnis. ff. de lega. ⁊. l. talis ſcriptura differūt ergo in
ter ſe dicte ſtipulationes. Hinc deſcēdit ꝙ ad aliud ē ſim-
pliciter ꝓmittere aliud cū inſertione qualitat̄ modi vel cāe
ff. de uer. oblig. l. i. §. ſiquis ſimpliciter. Si ergo ſpecie diffe
runt qui agit i vna ⁊ nō ꝓbat i ea lꝫ ꝓbet de alia dꝫ ſuccūbe
re. nam deductū nō ꝓbat ⁊ probatū nō deduxit. Qui enim
i libello ad certam cām ſeu reꝫ ſuā itentionē reſtringit ſi nō
ꝓbat ſuccūbit vt. ff. de inſtitu. l. habebat de re iudi. diuus ⁊
ibi ꝓbat̄ notabiliter per glo. Inno. de ꝓba. lꝫ cām facit de
excep. rei iudi. l. ſi mater. §. ſiquis fundū ⁊. l. an eandem. §.
actiones de re iudi. i. c. abbate ſane li. vi. Sꝫ hic agens dedu
xit ſimplicē ꝓmiſſionem ⁊ ꝓbauit de promiſſione fcā poſt
diē ergo vnā deduxit ⁊ aliam ꝓbauit ⁊ ſic ſequi dꝫ abſo-
lutio. Cōtrariū eſt uerū q꞉ actor deduxit ꝓmiſſionē factā
ad eius petitionē ⁊ ita ꝓbauit cū modificatōe tamē ꝙ de-
tēti poteſtas nō ſummat originē niſi elapſo termino que vi
delicet modificatio aliā ꝓmiſſionē nō inducit ſicut nec cum
petitur ſumma cētum ex ꝓmiſſione ⁊ ꝓbatur ꝓmiſſio du-
cētum vtroqꝫ enim caſu ſequi dꝫ i ꝓbatione condemnatio
q꞉ ꝙ deductū eſt ꝓbatum eſt lꝫ vno caſu habeat p̄ modum
pluris alio p̄ modū minoris ⁊ hoc tꝫ Bar. exp̄ſſe. ff. de v.
obli. l. ſcire debemus i queſtione q̄ incipit. Reuoco idubiuꝫ
ſic ⁊ in caſu ꝓpoſito eſt minus ꝓbatum quā ſit deductū q꞉
adiectio t̄pis triēnalis facit rem minus re vt inſti. de act̄. §.
plus. Nō ob. ꝙ cum agit̄ ex una cā ⁊ illa non ꝓbatur licet
alia ꝓbet̄ nō ſequit̄ cōdemnatio q꞉ fateor iſtud d plano ſꝫ
cōſequētiam nego ꝙ hic nō ſit ꝓbatū cū modificatōe qua-
dam t̄poris qua nō inducit̄ aliud ꝓmiſſum ſꝫ idē ſi de alio
modo ſeu forma que ipſuꝫ ꝙ ꝓmitit̄ facit eē minus dedu
ctum i libello. Sed arguēdo d re ad tēpus qḋ eſt licitum vt
l. miles ita heredi. §. q꞉ diximus ⁊. l. i fraudē. §. pe. de teſta.
mili. ſicut qui petit plus re quā in iudicio petet ſuccūbit i nō
ꝓbato ꝓbet vincit ut dictū eſt ⁊. C. de aduer. rē iudi. l. i. ſic
qui petit plus tēpore q꞉ dicit ſibi ꝓmiſſum ſimpliciter ⁊ ꝓ
bat ꝙ poſt diem ſi agit poſt diē lapſuꝫ dicit ſibi plus ꝓmiſ-
ſum tēpore quā fuerit oportet eadē rōe maxime quia actor
aſſeruit vnicam tm̄ ꝓmiſſionē interueniſſe ⁊ reus negat il
lam ꝓmiſſionē factā. unde nō pōt dici hic ꝙ alia fuerit pro
miſſio tum ꝓpter aſſertionē actoris tum ꝓpter negociatio
nē rei tum ꝓpter facti naturā q꞉ ꝓmiſſio facti ē ⁊ nō preſu
mit̄ niſi quatenus ꝓbetur ut. l. i libello. §. facte. Ex quib⁹ cō
cludo ꝙ ſi triēnium eſt elapſuꝫ tempore oblati libelli actor
dꝫ p̄ ſe ſn̄iam reportare. Et ita dico ⁊ cōſulo ego Angelus
de peruſio utriuſqꝫ iuris doctor. cxxiiij.

Cōſilium circa ultimā uoluntatē.

Ylius Domini dalmacij de Tuderto
ſuum cōdidit teſtamētum i quo
reliquit Catherine eius filie legittime ⁊ na
turali pro ſuis dotibus. cccc. libras den̄. qui
bus eā ſibi heredē inſtituit. Idem uoluit ⁊
mandauit ꝙ ſi dicta catherina decederet in pupillari etate
vel poſtea q̄ñcūqꝫ ſine filijs legittimis ex ſe nat̄. Quod ru-
ſticuci⁹ fili⁹ dicti Joli teſtatoris ſuccederet i dcō legato ⁊c.
Et i oībus alijs ſuis bonis dictū ruſticutiū eius filium legit
timum ⁊ naturalem ſibi vniuerſalem heredem inſtituit.
Et ſi in pupillari etate uel poſtea q̄ñcunqꝫ decederet ſine fi
lijs legitim⁹ ex ſe natis manem dn̄i nerij ſi uiueret ⁊ ſi nō
viueret filios maſculos dicti manni ⁊ eorum filij pro equis

partibus